

spændet. Finanstilsynet kan efter *stk. 6* dispensere fra grænsen på 100 basispunkter. En dispensation vil f.eks. kunne gives såfremt renteniveauet ved udstedelsen af den hybride kernekapital er meget ustabil. Dispensationsadgangen giver Finanstilsynet mulighed for at ændre grænsen på de 100 basispunkter. Dispensationen skal foreligge inden aftalen indgås.

Dispensationsadgangen vil alene blive brugt i ganske få tilfælde.

Til § 132

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning på bekendtgørelsesniveau. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen medfører, at gensidige selskaber og tværgående pensionskasser kan medregne medlemskonti som en del af basiskapitalen, såfremt vedtægterne indeholder visse bestemmelser om disse medlemskonti.

De betingelser, som skal fremgå af vedtægterne er, at der ikke må udbetales beløb fra medlemskontiene til forsikringstagerne i tilfælde af konkurs eller likvidation, så længe der er anden gæld. Der må heller ikke udbetales beløb, hvis kapitalkravene dermed ikke kan overholdes.

Tilbagebetaling til forsikringstagerne uden samtidig medlemsophør (f.eks. ved genkøb eller udløb af forsikringsaftalen) må ikke foretages uden en orientering af Finanstilsynet, der kan nægte tilbagebetalingen.

Medlemskonti giver de gensidige selskaber og tværgående pensionskasser mulighed for at opbygge basiskapital fra deres medlemmer. Det sker typisk ved, at en del af præmieindbetalingerne fragår til opbygning af medlemskonti.

Til § 133

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i Finanstilsynets bekendtgørelse om kapitalgrundlag for forsikringsselskaber. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen indeholder mulighed for, at livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan medregne særlige bonushensættelser i basiskapitalen, hvis en række betingelser er opfyldt.

Lovforslaget indeholder som den nuværende bekendtgørelse to typer særlige bonushensættelser med forskellige karakteristika. Den ene (type B), som reguleres efter denne bestemmelse, har karakteristika

som aktiekapital i livsforsikringsselskaber og som medlemskonti i tværgående pensionskasser. Den anden type (type A) har karakteristika som ansvarlig lånekapital, som er supplerende kapital, jf. § 134, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen fastlægger alene, hvilke krav bestemte bonusforpligtelser skal opfylde for, at de kan posteres som særlige bonushensættelser og medregnes i basiskapitalen. Forslaget vedrører ikke, hvorledes sådanne bonushensættelser etableres aftalemæssigt eller andre forhold end de rent solvensmæssige vedrørende sådanne aftaler.

Nr. 1-4 beskriver de karakteristika, der er fælles for begge typer særlige bonushensættelser. Det berøres ikke i bestemmelserne, hvorledes de pågældende karakteristika kan eller skal etableres aftalemæssigt. Det er således op til det enkelte livsforsikringsselskab eller den enkelte tværgående pensionskasse at etablere et juridisk holdbart grundlag for nogle bonusforpligtelser, der opfylder kriterierne.

Det slås indledningsvist fast, at særlige bonushensættelser er en del af de forsikringsmæssige hensættelser. Dette har bl.a. til konsekvens, at de er en del af de samlede forpligtelser, for hvilke der skal registreres aktiver, jf. § 166.

Nr. 1 foreslår, at særlige bonushensættelser som udgangspunkt opbygges af forsikrernes andel af det realiserede resultat, altså de overskud i selskaberne, der danner grundlag for bonus. Særlige bonushensættelser kan vedrøre hele et selskabs forsikringsbestand eller delbestande.

nr. 2 er det en forudsætning, at den enkelte forsikrings andel af særlige bonushensættelser kan beregnes.

nr. 3 foreslås, at særlige bonushensættelser beløbsmæssigt holdes uden for bestanden af forsikringsaftaler ved fordeling af det realiserede resultat. Dette gælder såvel i forbindelse med det beregningsmæssige kontributionsprincip som i forbindelse med det fordelingsmæssige kontributionsprincip.

Dette skyldes, at særlige bonushensættelser forrentes på særlige måder, der er fastlagt i *nr. 5*, jf. nedenfor. Særlige bonushensættelser (type B) indgår sammen med egenkapitalen og på lige fod med denne i relation til det beregningsmæssige kontributionsprincip, jf. §§ 20 og 21.

Efter *nr. 4* kan forsikrernes andel af særlige bonushensættelser overføres til forsikringerne som bonus. Overførslen skal senest ske samtidig med udbetaling af forsikringens ydelser (udbetalingsbonus), men kan også foretages tidligere. Tilbagekøb anses i denne sammenhæng ikke som en ydelse. Det er således ikke